

Uppt. av Antu Nilsson

Björknyd. Blekinge.
efter berättelse af

En Charlotte Sandell
i född Sjögren
Björknyd Fiddlestrad.

d. 1 Nov. 1909.

Anmärkingar:

En Sandell var född i
Tuna i Småland 1817.

Riddar Olof.

"Riddar Olof red sig ut vid midnatts tid
Till dess han kom till elfvedans tid.

"Elfdrottningen väntar ut honom ifrån sig:
"Kom, kom riddar Olof till dansen med mig!"

"Inte jag vill, ej heller jag får

I morgon så skall min hedersdag stå!"

Den dansen går väl, så väl under lindan.

Binden hon talar till bordsäten sin:

"Hvad gör riddar Olof som inte kommer in?"

"Riddar Olof är gången i vinkällaren sin,
Och tappat ut vin och skänker det in!"

Den dansen går väl, så väl under lindan -

(34.5)

2. Bunden hon talte till bndsråtan sin:
"Hvad gör riddar Olof som inte kommer in?"
"Riddar Olof är gången i djurgården sin
och skjuter de djuren och skänker dem in!"
Den dansen går väl, så väl under linden -

Bunden hon talte till bndsråtan sin:
"Hvarför faller Tärnorna tårar på kind?"
"Ty de hafva vakat i nätterna tre
därfor så rinna deras ögon därvid!"
Den dansen går väl, så väl under linden -

Bunden hon talte till bndsråtan sin:
"Hvarför faller mårvarmen tårar på kind?"
"Ty de hafva ridit mot väder så vild
därfor rinna deras ögon därvid!"
Den dansen går väl, så väl under linden -

Bunden hon talte till bndsråtan så:
"Hvarfor så mände de klokkorna gå?"
"Det är en sådan sed på denna här ö
att hvar och en riddare ringe in sin mö.
Den dansen går väl, så väl under linden -
Och in kom hans syster med klädningen hvit.
"Riddar Olof är död och står i kammaren lik."
Om morgon när blef dager och dager blef ljus
då var där tre lik i riddar Olofs hus
Det första riddar Olof det andra hans mö
det tredje hans moder, som af sorgen blef död."

Uppt. av Rute Melsson
Björkebyd Blekinge
efter
En Charlotte Sandell
född Gjögren.
i
Björkebyd.

Anmärkingar: En sandell ha-
de läst visan om "Kungen
och dröning Bindel af sin
mor som brukade sjunga
den. Hon brukade också syn-
ga en visa som hade till om-
kväde: "I Rimsåed där hvilar
dröning Diamond."

"Kungen och dröning Bindel de sitta
bid bord;
De hade mot hvarandra så förmädliga ord:
"Inte hälsar du å mej!" sade kungen
"Ja inte du å mej!" sade Bindel.
End fröjde din själ dröning Diamond!"

"Och hvad ska' en bonde med mera mat
än två små fiskar på ett örent fat!"
sade Bindel.
"Det får väl vara rent!" sade kungen
"Nej men får det ej!" sade Bindel
End fröjde din själ dröning Diamond!"

4
4
Och hvad ska' en bonde med mera bång
än två stycken fingrar på hvardera
hand! "sade Prindel.

"Han får välan ha, hvad End honom ga!"

"Nej men får han g!" sade kungen.

"sade Prindel.

End fröjde din själ Drottning Diamond.

"Och hvarför unnar du Drottning Diamond
så godt?"

Hon har ju hvarken uppbyggt städer eller

"Jo men har hon så!" ^{slog} sade Prindel.

"sade kungen

"Vis mig hvar de stå!" sade Prindel.

End fröjde din själ Drottning Diamond

"Och har hon hvarken uppbyggt städer eller

^{slog}
Så unnade hon mig och undersåtarna

^{godt} "sade kungen
"Ja gör ju så med!" sade Prindel

"Nej men gör du ej!" sade kungen.

End fröjde din själ Drottning Diamond."

Uppt. av Peter Nilsson
Björkeryd Blekinge
efter berättelse af
En Carlotes Sandell
i Björkeryd.
född Högren

d. 9 nov. 1909.

Anmärkingar:

En Sandell var född i
Tuna socken i Kalmar
län år 1817.

Visan om "Emblen som skulle
tänka bärntak" hade hon
lärt af sin mor som brukar
de sjunga den.

"Emblen skulle tänka bärntak
han tänkte med ideliga lake
Gumman hoppade och var så glad
End läte Embelen nederfalle."

Emblen slog ner ifrån bärntak
och slog uti femton stycke
Gumman hoppade och blev så glad
"jaj tror det var min lycke!"

Om får jaj kläda mig nåt och grann
och fläta håret uti kransar -

Om får jaj ta mej en speleman
som spelar när jaj vill dansa!

Ingen speleman vill jaj ha
För han har så många andra läten

6. Heltre vill jag en skräddare ta
6. Som syr mig så nästa må kläder!

Ingen skräddare vill jag ha
För han får så mycket lof och lappor
Heltre vill jag en skomakare ta
Som gör mig nästa skor med klackar!

Ingen skomakare vill jag ha
För han får så mycket lof och beka
Heltre vill jag en bonde ta
Som går vid jorden och knekar!

Ingen damneman vill jag ha
För han riter så stor möda.
Heltre vill jag en klockare ta
Som ringar öfver de döda!

Ingen klockare vill jag ha
För han går så mycket lof ora gapa
Heltre vill jag en prästman ta
Ta får jag både ort och kaka!

Ingen prästman vill jag ha
För han får så mycket lof ora predika
Heltre vill jag en adelsman ta
Ta får jag vara bland de rika!

(forts)

Uppt. av Pärre Nelson
Björkeryd Blekinge
efter berättelse af
En Charlotte Sandell
i född Hjägrin
Björkeryd.

Anmärkingar:

Visorna om "Äktenskapet
är ett paradiset" och "Hö-
naste kisten" hade för
Sandell betydelse af sin mor
som brukade sjunga dem.

d. 9 Nov. 1909.

(forts.)

Ingen adelsman vill jag ha
För då får man så mycket lof och tuga
heller vill jag ensam vara
och rita i min lilla stuga! "

11

Äktenskapet är ett paradiset
När två såda vänner bli ett par
Som bör tänka Herren Gud till pris
Som det hjälper inlignat har!
Man och kvinna är ett kött och blod,
När den aldrig högre Guden god
Fogar dem tillsammans,
Att med lust och glädje
Leva sina dagar.

Treders Gud behagar
8 Gifva dem en salig ro!

Emellertid jag afsked af dig tar
kissa vän och bjuder dig adjo
Kom ihåg hvad jag nu talat har
Göm det inte måna mö!
Trampör allt så har ditt hopp till Gud,
Troget vandra i hans helga bud.
Äfvenleds jag önskar:
Att den måtte grönska
Med all freden
Låtom ceder
Uppå Libanon,
Och liejan i grön dal! "

" Skönaste kisset hm, hm, hm,
Spela på spinetten hm, hm, hm,
Spela på spinetten med en ljuflikt klang
Så hela hjärtat rörs i en momang "

5.

709

9.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

9

Uppt. av Rute Nelson

Björkeryd Blekinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

född Hjägren.

i Björkeryd

d. 7. Nov. 1909.

Anmärkingar:

Visnisa om "Ölandsre-
san". "Solen skinner aut
för hett" och "Simoneen"
hade En Sandell lärt
af sin mor och Klara Hög-
vall som brukade sjunga
eller läsa dem.

En Resan till Öland.

" Första natten låg vi hos Stenminne prost
Där blidde vi trakterade som kallar
Den prosten skall alltid bli ärad
och vort
Som inte något för oss mända vara.
Prostinan hon stakare i krämpena låg
Mamsellerna de trippade på golvet som på
De va' så gemena och så rara!

" Solen skinner aut för hett
aut is på bergen smälta
Och gräs för plogen lät
att åkerjorden välla -

0 Lärkan sjunger allt för rött
och göken börjar gala.
Fågelnarna de bygga bo
0 om kärlek tyckas fåla. —

Timonette liten flicka
Med sin ägg nti sin hant,
Låg en fjärril grå en stikka
Den hon ville taga fast.
Flickan snarvar i detsamma,
Slår omkull i friskt kalas -
Hvad skall hon säga till sin mamma
att hon slog den ägg i kras?

Likvis gjorde mor Johanna
När hon red i snett galopp
Lät sin häst vid trädet stanna
Och så klyf i äpplen opp.
Äpplet ner slog hästen i nacken
Hästen bort och gumman skrek
Fruen af och gumman i baken.
Det var rätt hvad skulle hon där! —

6.

709
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

11

Uppt. av *Per Mörn*
Björkeryd Blekinge
 efter berättelse af
En Charlotte Sandell
 i
Björkeryd
 den 17 Dec. 1909.

Anmärkingar:

“
 Där sitter en fågel på liljekvist
 I midsommartider
 Han sjunger så fageri om Jesum Krist
 I himmelen är en stor glädje.
 Han sjunger, han sjunger, han sjunger ännå
 I midsommartider.
 Det väntas en jungfru till himmelen i år!
 I himmelen är en stor glädje.
 Och jungfrun går ut på sin faders gård
 I midsommartider.
 Ett stycke i sin vänstra sida hon får
 I himmelen är en stor glädje.”

2. "Ark kära min Fader i hämta mig gäst!"

I midnattstider.

2. jag känner att döden snart blir min gäst!"

I himmelen är en stor glädje.

"Ark kära min Moder i bädden min säng

I midnattstider

I är kommer jag hvarken gå skur eller ång!"

I himmelen är en stor glädje.

"Ark kära min Dotter du Tale g' så.

I midnattstider.

I är är Dig ännu en konung att gå!"

I himmelen är en stor glädje.

"Bättre är att vara i himmelen brud.

I midnattstider

Än än bära gå jorden en kunglig skuld!"

I himmelen är en stor glädje.

Jungfrun blev dödd och lagdes på bår

I midnattstider.

Fader och Moder de gäddade många tår!

I himmelen är en stor glädje.

De buro den bären på kyrkogård fram.

I midnattstider.

De heliga Andas ånplar gick före och sang!

I himmelen är en stor glädje.

färs.

7.

709

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

13.

13.

Uppt. av Ruten Nelson

Anmärkingar:

Björknyd Bäckinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

i född Hjögren

Björknyd

Den 19 Dec. 1909.

forts.

De sate den yngfrun i väntan om
i midnattstider

Den helige Gud Fader han var henne känd!

I himmelen är en stor glädje.

Om människans åldrar.

10 år ett barn

20 år en yngling

30 år går manakraften an

40 år en fuller man

50 år stiller stand

60 år för äldre till hand

4.
4

70 år gammal och grå

80 år ligger i väd

90 år tre barnsöster

längre att leva är inte godt! "

" Den som blandar sej bland agnar blir
oppäten i vin, men den som blandar
sej bland gårdor, blir lagder i skinn! "

" Ena tycke och ena vilja
faller lika lätt på en toft, som en kilja! "

" Det går väl an med mäteliga mötpåsar
sa' grubben när gumman dog! "

" Thicka en so till Rom, och ta henne
hem igen, så är det en so likaväl! "

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Peter Nelson

Anmärkningar:

Björknyd
Blekunge

efter

berättelse af
Fru Charlotte Landell
i född Kjäger
Björknyd.

" Lunden var min far
och Lunden var min mor
och Lunden var jag själv när jag var liten.
På tappade de bort mig
så kände de upp mig
så drog de själen ur mig
så dödade de mig i ett varmt håll
och hade mig för rätten till tala! "

(Gäspennan.)

" En liten pärla i huset är
en vaknad hon för alla bär
i hennes lifvond är stora släkt
i hennes mage vänds hvar förmål,
ben som långa strå.
föter men ingen tår! "

(Klockan.)

" Hvad är det som du bär och jag bär?
(namnet.)

6. " Lätt sötlingen
och kär bytlingen
snärningen
ä' efter värningen
så markafäta remnar! "

(Tötlingen = mjölken, bytlingen = katten, snärningen
höken, värningen = konan, markafäta = karp.)

" Fyra och fjunge
söka kufve
och ett räk
på en kropp. "
(En kär.)

" Före som ett gräs
mellan som en kanna
efter som en skära! "
(En fyg.)

" En iungfru bär mig främst
en griga längre neder
en fröken bär mig i sin ring och heder! "
(Rokstapen i.)

" Bättre än Gud, sämre än satan, de döda
äta det, men om de levande äta det så dö-
ge de! "
(Tnēt.)

" Vi ä det dagligen, kungen sällan,
Gud aldrig! "
(Tin like.)

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Pär Nelson

Björknyd Blekinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

född 1817 i Tuna i Småland

Anmärkingar:

Björknyd 1914

"Två gås gå före två gås, två gås gå efter
två gås, två gås gå emellan två gås!
Hur många gås bli det?"

(4 gås.)

"Bonden körde 6 voin till marken och mätte
ett, och inget kom till och inget kom från!
Hur många voin hade han då, när han skulle
köra hem dem?"

(7 voin. Mätte var hans diäng.)

"Rågen mötte några gås på en väg och då
sa' han: Goddag alla mina 10 gåsar! Då
svarade en gås: Ja, om vi vore en gäng till
så många, och en halv gäng till så många,
då vore vi så många! Hur många var det?"

(Det var 4 gås.)

"Hur djup är hafvet där det är djupast?"

(Ett stenkast.)

3. "Hur långt är det härifrån och till månen?"

(Lika långt som från månen och hit!)

"Hva' gör' de på öland när de regnar?"

(De låter ic' hålls!)

"Hurdana är stena i havet?"

(De är våta!)

"Hvad är det som end inte kan?"

(Kugga en flinterkallej gubbe!)

"Hur kommer det sig att inte jmntimen ha fått skäff?"

(Det är därför att de inte skulle kunna tåga medan de sakade sig!)

"Hvad är det för tre saker man kan närstå gå samma gång?"

(Vassa barn, myrta garn, mala på hemkvarn
Mala på hemkvarn = äta.)

"Hvad är det för likhet mellan en väpvisare och en grävt?"

(Båda visa väpen, men ingendera följer den!)

"Hvad är det som den fattige kastar bort, men den rike stoppar i lommen?"

(Den fattige myrter sig i fingraerna, men den rike i nån duk.)

Uppt. av Pär Nierström

Björkeryd Blekinge.

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

född Hjögren

i Björkeryd Fiddleström

Anmärkingar:

" Lilla, lilla lätta
hoppas öfver stäta
hoit som en roan
kvant som en ram
hoppas som en hare och går som en man! "

(Skåten)

" Fårsk fisk stekt på näver
sägva det med tre bokstäver! "

(Det!)

" Hvilket vill du källa ha; det som går
öfver barken, det som går ner för barken
eller det som stannar kvar i barken? "

(Hästen och vagnen går öfver barken, det
småninga vännat går ner för barken och häst-
botten bli liggande kvar i barken!)

Q. Q. Ad 1931

Det var en gång en gumma som hade
flyttat långt bort från sin hemtrakt, och
så kom där en dag en henn farande där-
ifrån och då ville gumman så gärna pröja
lite och så närman sig följande samtal:
Gumman: "Den store förskräckelige stenen där
va', hva' ble' de' a' den?" "Han mått bort
sa' henn". "Ja, ja trodde la de och ja sa'
så me', och de' ble' så me', för aldrig
gjorde han annat än drop, och drop, sa'
ja' sa' du måtte väl bort du te' slut-
och han gör'e så me'." "sa' karingen -
"Adjö me' dig karing!" "sa' henn". "Nej här
henn lile vänta, vänta. Den store förskrä-
kelige ston'en där va', hva' ble' de' a' den?
"Den brann upp!" "sa' henn". "Ja, ja trodde
la de' och ja' sa' så me' och de' ble' så me'.
för aldrig gör'e han annat än rok & rok,
så ja' sa' du binner väl upp du te' rist-
och han gör'e så me'." "sa' karingen -
"Adjö me' dig karing!" "sa' henn - "Nej
här henn lile vänta, vänta! Den höge
(forts.)

acc 709.

21.
21

Uppt. av Anten Nilsson

Björknyd Beckinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

i född Hjögren

Björknyd Fiddlystad.

Anmärkingar:

(forts.)

förskräckelige, flaggastängen där va', hva'
ble' de' a' den? "Den ble' länsmän!" sa'
herren. "Ja, ja, trodde la de, och ja' sa' sa' me'
o' de' ble' sa' me' för aldrig gjorde han an-
nat än sa': panta, panta! sa' ja' sa' du
bli väl länsmän du te rist - och han gjorde
sa' me!" sa' kättingen - "Adjo me' dej kätting!
sa' herren. "Nej, kan herre lilla vänta vänta!
Den store förskräckelige flaggastängen där va'
hva' ble' de' a' den? "Han ble' skrifvare!"
sa' herren - "Ja, ja, trodde la de' och ja' sa' sa'
me, och de' ble' sa' me' för aldrig gjorde
han annat än gick me' en papperstapp på
nåsan - sa' ja' sa': du bli väl skrifvare du

2
te' sist - och han gjorde så me' "sa' käring
dågi me' de' käring "sa' herren - "Nej käre herre
huru vänta vänta - den store förskräckeli'e
Ejnen där va' hva ble de a' den? "Han
ble' grävt "sa' herren. "Ja ja' trodde la
de' och ja' sa' så me' och de' ble' så me'
för aldrig gjorde han annat än mumla, och
mumla - sa' ja' sa' du blir la grävt du te'
sist - och han gjorde så me' "sa' käring
gen - "

"Sick jag mej till min broder Toftedag jul
fick jag mej:

12 kyrkor, 12 altar i hvar kyrka, 12 präster vid
hvar altar, 12 bänkar på hvar präst, 12 rum i
hvar bänk, 12 pängar i hvar rum!

11 klocker, 11 kläppar i hvar klocka!

10 otar!

9 nyburna kor!

8 gänsar grå, med gnedssaddar på, ryttarna
lyfte långt därifrån!

7 ars säd!

6 onas med grisarna 6!

5 grå får!

4 feta svin!

3 grå gäss!

2 kor!

1 brons!

12.

Rec. nr. 709.

-23.

23

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Rolf Nelson
Björknyd. Blekinge
efter berättelse af
Fin Charlotte Sandee
född Hjögren
i Björknyd. Fridlefsstad.
Sommar 1914.

Anmärkingar:

1/ "Nu din bror har jag köpt mej en går'!" Aa 2014
"Åh de' va' för väl de'!"
"De' va' la inte så väl, han brann opp!"
"Åh de' va' för iee de'!"
"De' va' la inte så iee, ja' sådole här
gå lan'ee!"
"Åh de' va' för väl de'!"
"De' va' la inte så väl, roma åt opp kålen!"
"Åh de' va' för iee de'!"
"De' va' la inte så iee, ja' fick jete rom!"
"Åh de' va' för väl de'!"
"De' va' la inte så väl, tän man to' roma!"
"Åh de' va' för iee de'!"

4. De 'va' la inte så ill, knäckeren To'
läns man !"

"Än de 'va' för vä de' !"

"En historia som berättades när man
skulle ta supen till fisken :

Älvingen gick till sin mor och sade :

"Min mor ha de fångat far !"

"Det gör ingenting, han kommer igen !"

"Ja, men de sprätter upp honom !"

"Det gör ingenting, han kommer igen !"

"Ja, men de steker honom !"

"Det gör ingenting, han kommer igen !"

"Ja, men de åt upp honom !"

"Det gör ingenting, han kommer igen !"

"Ja, men de rop på honom !"

"Ja, då kommer han aldrig igen !"

modren !"

Uppt. av Peter Nilsson
Björkeryd Blekinge
efter berättelse af
En Charlene Sandee
född Ljögren
i Björkeryd. —

Anmärkingar: En Sandee
var född i Tuna
socken i Kalmar län
år 1817.

En nidvisa om skraddaren i Tuna.

“ Jag gick mej ut en aftonstund
uti den lunden gröna.
Då möter mej en fager roen
med sina gesäcker spåtrande
Tre knyter han på käppen bar
Så fjäde bar han i näfven.
Längre i länen var han vinn
och flög bort han som råfven.
Häsan stod som en karps.
Därunder hank en skäpund som.
Hälet var båd långt och tjockt
och illa var han kammad “

6^a Uppre i Småland hade de olika rock-
reborna öknamn på hvarandra - så-
som : Hvena - kankar .

Vimmerby - kankar -

Kristdala - rockkankare -

Tuna - kalsupare .

Misterblut - remnkankar .

Mörlunda - män . "

" Guf Adam han lefde så sorgfri och såu,
han gick i sin Trädgård från morgon till kväll
att äpplen och gräson så magen kund' spicka,
och klaraste vatten han hade att dricka;
precis som grefvinnor och grevar gör nu.
de arbeta såkan men äta för sin . "

Uppt. av Pnén Melsson
Björkmyd Blekinge
efter berättelse af
En Charlotte Vandell
i född Hjögren
Björkmyd.

Anmärkingar:

" Och katten låg på ryggen och klögade sin nos
på han så ondt i buken. jag tror det blir
min död!

Det var för väl så 'rättan, för en är katten
död,
en få vi gå i skåpet och äta smör och bröd.

Kattingarna de svarade jartän de vore små:

vi få väl gå in skåpet när vi få ögon tva:

De skicka' bud till smickaren i lista

att han skulle komma och göra katten kista!

De skicka' bud till klockaren i (?)

att han skulle ringa och gräva!

28.

Se skicka bud till grästen i Hagen
att han skulle komma och kätan begravva!

Fyra stora rätter skulle gräven gräva
och åtta små rätter skulle kätan bötbara!

4

Det lides uppå tiden,
det kom en gubbe fram
med sin varmburna kappa,
ville gärna klappa
om han det kunde få!

Jag tänkte på hans rikedom
och på hans korta lif.

Ät lifvet skulle ta en ände,

aj, aj, aj hon ände!

Men lifvet ~~stog~~ om stände
i tre och tretti år!

Ät gifve gubben vor dödel

och lagdes uppå bår,

med en pirste i näfven

och tre pund kme där äfven

aj, aj, aj, där äfven

och jag fick tända på!

Ät jag min släckas fjolla

jag tror jag var förtälad

när jag ville gubben ha! "

15.

29.

29.

Uppt. av Peter Nilsson
Björkunga Böckinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

i född ¹⁸¹⁷ Hjögren

Björkunga Fiddlestad

Anmärkingar:

Äro danslekarna äro
komna från Småland -
En Sandell var född i
Tuna socken i Kalmar län
och lefde där hela sin ung-
dom.

Danslekar.

" Dansa vill du, och dansa vill jag,
Skorna mina de ä' sönder!
Vi ska skicka dem
Till skomakaren,
Skomakaren bor i Finne!
Skick ' dom inte dit,
Han tapper som en skit
Han slår i alla ingem pinne!
Hvad tycker du? det tycker jag,
jag tycker det var illa!"

" Hej dinne och hej da
Hej gör som jag ba'
Tummen i vädrut, tummen i vädrut!
Som ja!"

30. Hej diinn, och hej da
Hej gör som jag ba'!
Mala kaffe, mala kaffe! som ja'!
Hej diinn och hej da,
Hej gör som jag ba'!
Plocka spåner, plocka spåner! som ja'!
Hej diinn och hej da,
Hej gör som jag ba'!
Fånga flugor, fånga flugor! som ja'!
Hej diinn och hej da,
Hej gör som jag ba'!
Gå och säe dej - gå och säe dej - som ja'!

" Kom, kom du rara,
Och lät ren alla andra fara.
Och ren så tar jag min vän i famn
Och ren så resa vi åt skara.
Och prästen han ska' viga oss i hys
Och klockaren ska' säga amen.
Och kyrkertöten ger till ett rop
Nu är de komna tillsammans! "

Uppt. av Rute Nelson

Björkunga Blekinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandee

i född Hjögren

Björkunga Fiddlestrad.

Anmärkningar:

" Och när som Kalle skall stå i sin störan
 Då får ingen vara med!
 Hvarför inte det, hvarför inte det,
 Anna lilla med, Anna lilla med
 för de ha hvarann så nära! "

Pipple Hons.

Ännu barnen som ritas i en ring lägga
 upp sina händer i knät - En viken går
 rundt omkring och läser följande samma
 medan hon pekar på en hand i runden:

Pipple, pipple mine små grå ~~hans~~ gå
 i bond's latta, gör för skada, biten
 i strå, lägger i vrå. Vippen, vappen käller
 tappen, den som lotten faller på, han ska

2. "Tie dönen gå!" "Jag
2 blifvit pekad på. gå tie dönen - Den
bucna tar då tie barnet på ryggen och
går tie en annat af barnen och så fråga
de om vara följande: "Ja bär. ja
bär!" - "Hvad bär du?" - "En säck!" -
"Hvad är det i säcken?" - "En päse!" -
"Hvad är det i päsen?" - "En knyte!" -
"Hvad är det i knyten?" - "Fullt af råttor
och mörs! (eller: loppor och lörs!)" - "Skäck
dom i spisen - men akta bond's käl-
gryta!" -

Borra Gulläpple.

Alla barnen sätta sina kunnna händer
öfver hvarandra - en af dem borra med
sitt finger nu genom en hand i runder, un-
der det att de säger: "Borra, borra gull-
äpple, kare bort!" Så håller man på tes
den rista handen är bortkastad - då den
som borrat frågar och den som räddar om
den rista handen svarar följande: "Hvart
kom äpplet? Bakom kvarnen! Hvart kom
fort."

17.

33.

33

Uppt. av Peter Nilsson

Anmärkningar:

Björkebyd Blekinge

efter berättelse af

En Charlotte Sandell

i född Björkeby

Björkebyd.

föres.

kvarnen? Malde mjöl! Hvar kom mjölet?
 bakte kaka! Hvar kom kakan? Hyrt i y-
 ren! Hvar kom yren? Elden brände! Hvar
 kom elden? Vänet stäkte! Hvar kom vä-
 net? Oken drack! Hvar kom oken? Thun-
 nade åt skogen! Hvar kom skogen? Ytan
 hägg! Hvar kom ytan? Medlen smidde!
 Hvar kom medlen? Han går på sitt gårde
 och sår hafre och korn, och den som fört
 visar länderna, han får ett kol i mun-
 nen!

Dra handske.

Alla lägga sina händer flata öfver
 hvarandra - komma öfverens om ett tal T. ex.
 25 - Den som har sin hand liggande undan
 dra ut den och täpper den öfver - så fört.
 säger man, räknar för hvar hand - Den
 som då får sin hand på det bestämda
 talen blir drottning - En af de andra går
 fram och hälsar henne: "Jag hälsar min fru
 för en drottning!" Drottningen svarar: "Hvad
 vill du af mig begära?" - "En ringa gåva
 vid Er Majestätets höf!" Drottningen får
 en döma till något lämpligt straff - och
 så får även de andra så att alla
 blivit dömda af drottningen - Är den
 dömande en god Tituleras han Kung!